

LỄ TƯỞNG NIỆM NẠN NHÂN BỊ CSVN SÁT HẠI TẾT MẬU THÂN 1968

Lời phát biểu của một nhân chứng

Kính thưa quý vị

Hôm nay là ngày chúng ta tụ tập nơi đây để cùng nhắc lại những ký ức thương đau của 47 năm qua, cũng là ngày cầu cho vong linh của đồng bào ruột thịt cùng Quân Cán Chính Miền Nam, bị Việt Cộng tàn sát dã man trên toàn cõi Việt Nam, mà tàn khốc vô nhân đạo nhất là miền sông Hương núi Ngự, quê hương của chính tôi.

Là một người con của xứ Huế, là một người sống trong hoàn cảnh của ngày hôm đó, tôi chỉ biết nói lên những nỗi thấp thỏm lo âu, sợ hãi, của gia đình và bà con trong làng quanh chúng tôi.

Như quý vị cũng hình dung ra được quang cảnh chuẩn bị đón Xuân, nhất là một mùa Xuân được loan tin là toàn cõi sẽ yên bình, đình chiến để đón mừng năm mới. Nhà nhà đều hang hoan thức khuya để quét dọn, lau chùi lư hương, làm bánh mứt. Người lớn và trẻ em tới lui nao nức chuyện trò trong đêm, để đợi giây phút giao thừa thiêng liêng. Chừng quá khuya, chợt nghe những âm vang mà mọi người ngỡ là tiếng pháo khai xuân, trẻ con reo hò, nhưng càng lúc những âm vang kia nghe một gần và nhận ra ngay là một cuộc giao tranh. Niềm vui vừa chợt đến, cũng vừa tắt ngúm và trở thành những nỗi hoang mang tột cùng trong những ngày kế tiếp. Hai ngày sau đó thấy VC xuất hiện, chúng tìm đến từng nhà và vào nhà thờ mời đi, đàn ông con trai đang lánh bom đạn tại đây.

Tiếp theo là những ngày liên tục giao tranh, bà con trong vùng Phú Cam chúng tôi, mặc dù dưới bom đạn, cũng phải bỏ nhà cửa tìm đường chạy vào phía nam, chạy vào Đà Nẵng.

Một tháng sau đó, tình hình yên tĩnh, chúng tôi trở về, chỉ thấy toàn là cảnh điêu tàn, nhà nhà đều đổ nát, nhìn vô Xã Tắc đền đài chỉ thấy toàn là gạch vụn, thân nhân bị bắt dẫn đi không tin tức. Mọi người đi đi, lại lại. ai ai cũng nước mắt lưng tròng, đờ đẫn như xác không hồn. Chỉ cần một tiếng hỏi han là bật thành tiếng nức nở!

Để biết thêm những bi thương xứ Huế, xin nghe thêm những trích đoạn tài liệu sau đây:

Louis A Fanning viết về kết quả vụ thăm sát Mậu Thân như sau :

Sau khi quân lực VNCH và các lực lượng đồng minh tái chiếm thành phố, dân chúng Huế đã cấp tốc đi tìm kiếm những người bị Việt cộng bắt đi trước đó. Họ đã tìm thấy hàng loạt những mồ chôn tập thể các nạn nhân đó,

Gồm:

17 mồ tập thể tại **Gia Hội**,

12 mồ tại chùa **Tăng Quang**,

3 mồ ở **Bãi Dâu**,

20 mồ ở lăng **Tự Đức** và lăng **Đông Khánh**.

Cho đến giữa năm 1970, người ta tổng kết tìm thấy thi thể, hài cốt của khoảng 4000 nạn nhân trong cuộc thăm sát của Việt cộng tại Huế trong tết Mậu Thân.

Nguyễn Đức Phương viết :

Một nhân chứng tại Huế đã ghi lại những hành động sát nhân này như sau :

- Tôi đã thấy một anh sinh viên y khoa, năm thứ tư ở Sài Gòn về Huế ăn Tết, nằm chết phơi thây trên đường Hàn Thuyên, mãi đến mấy ngày sau người nhà mới dám đưa về chôn trong một khu vườn.

- Chúng tôi đã thấy một người thợ sửa xe gắn máy, bị bắn gục trên đường Ngô Đức Kế, gần chợ Xét và chiếc xe Vespa của anh gửi trước đó bị sung công.

Chúng tôi đã thấy một người đàn bà bán cháo bò, mà chúng tôi thường gọi vào để ăn trước khi đến trường mỗi sáng, bị bắn chết ngay thêm nhà của bà, mặc dù chồng con và người mẹ già, già đến độ không thể già thêm nữa đã khóc lóc van xin

Về sau này, chúng tôi còn thấy hàng chục hầm chôn người, mỗi hầm từ 15, 20 mạng đến 100, 200 mạng. Trong số có những trẻ lên 9 lên 10, trong số có những người đàn bà có mang thai, mà khi thân nhân khai quật lên để nhận diện, người ta thấy những thớ thịt lầy nhầy, đỏ hồng cùng một ít tóc tơ em bé trên cái bụng, còn dính lòng thòng những ruột phèo đã bị banh rữa, nồng nặc.

- Và cũng về sau này, chúng tôi được một vị sư ở gần trường học Gia Hội kể lại rằng : Một đêm nọ, lúc 9 giờ , Ông nghe có nhiều tiếng chân người đi bên chùa. Hồi sau đó từ 10 giờ đến 2 giờ sáng, không ngớt có tiếng kêu khóc than van, xin xỏ là những tiếng “**hự**”, và tiếng “**uỵch**”, “**ực**”. Vị sư không hề nghe một tiếng súng nổ , nhưng đã có hàng trăm người chết chung một cái hầm rộng. “

Theo **Douglas Pike** , tổng cộng dân chúng bị giết và bị bắt là 5.800 người, hầu hết bị giết. Ông đã thu thập khá đầy đủ hình ảnh một xứ Huế bị thảm sát:

Cuộc khai quật đầu tiên thi thể các nạn nhân bị cộng sản sát hại là ở sân trường trung học Gia Hội vào ngày 26 -2. Người ta đã tìm thấy 170 thi hài ở đây

Trong vài tháng sau đó, người ta đã khám phá thêm 18 vị trí khác chôn dấu thi hài các nạn nhân bị VC giết.

Đáng kể là :

-**Chùa Tăng Quang** : 76 thi hài

-**Bãi Dâu** : 77 thi hài

-**Chợ Thông** : khoảng 100 thi hài

-**Lăng Tự Đức và Đồng Khánh**: 201 thi hài

-**Thiên Hàm** : khoảng 200 thi hài

-**Đông Gi** : khoảng 100 thi hài

Đến tháng 5, người ta tìm thấy thêm các mồ chôn ở quận **Vĩnh Lộc**, và đến tháng 7 thì khám phá thêm các mộ ở vùng **Nam Hòa**

Số thi hài nạn nhân lớn nhất được tìm thấy trong nhóm này, ở quận Phú Thù, Vĩnh Lưu, Lê Xá, Xuân Ô, gần bờ biển, với con số 800 thi hài Cũng trong tháng 5, người ta tìm thấy thêm các mồ chôn ở quận Vĩnh Lộc, và đến tháng 7 thì khám phá thêm các mộ khác ở vùng **Nam Hòa** Tại những nơi vừa kể, nạn nhân bị trói xâu thành từng nhóm từ 10 đến 20 người. Bị đưa đến trước miệng hố đào sẵn, rồi bị bắn bằng súng máy Thường mỗi mồ chứa 3 hoặc 4 xác chung với nhau.

Đến ngày 19-9-1969, 3 cán binh hồi chánh cho sĩ quan tình báo của Lữ đoàn Không vận 101 Hoa Kỳ biết, vào tháng hai năm 1968, chính họ chứng kiến cảnh VC giết hàng trăm người ở suối **Đá Mài**, cách phía nam Huế khoảng 10 dặm. Đây là một vùng hoang dã không ai lui tới. Toán tìm kiếm của Lữ đoàn không vận 101 đã tìm thấy một số lớn hài cốt ở đó.

Ở làng đánh cá **Lương Viên**, 700 dân làng ở đây sau 20 tháng im lặng vì sợ VC trả thù, đã hướng dẫn các viên chức đi tìm kiếm các nạn nhân bị VC sát hại. Căn cứ theo sự miêu tả của dân làng, người ta ước lượng có ít nhất là 300 nạn nhân của đợt này ở **Phú Thù**.

Như đã nói ở trên, riêng vùng **Phú Thù** năm 1969 tại vùng những đồi cát và Lê Xá tây, quận Phú Thù, làng Văn Hòa, Xuân Dương vào cuối tháng Ba, số nạn nhân tìm được là 800 người.

Nơi đầu tiên tìm thấy các nạn nhân Cộng sản là sân trường Trung Học Gia Hội vào sáng ngày 26 tháng 2. Tổng cộng có 170 xác người đã được tìm thấy ở đây.

Mấy tháng sau, người ta tìm thấy thêm 18 nơi chôn tập thể. Lớn nhất là khu ở gần chùa **Tăng Quang** (76 thi thể), **Bãi dâu** (77), **Khu Chợ Thông** (khoảng 100), **Khu lăng tẩm** (201), **Thiên Hàm** (khoảng 200), **Đông Gi** (khoảng 100).

Nhìn chung, khoảng 1.200 thi thể tìm thấy trong những hầm hố đào lấp vùi vãi.

Ít ra, một nửa những vụ tìm kiếm này cho thấy có sự giết chóc tàn ác. Tay bị trói bằng dây thép gai, buộc ra sau lưng, giẻ nhét vào miệng, thân xác không còn nguyên vẹn, nhưng không có dấu vết bị thương

Bởi dẫu rằng, với đảng cộng sản, thì những hung thần đó là **công thần**, nhưng đối với người dân Huế, với đất nước Việt Nam, và dân tộc Việt Nam, thì những tên đao phủ khát máu **mà qua kỹ thuật truyền thông hiện đại ngày nay ai cũng rõ mặt biết tên, là những tên đại tội đồ.**

Cũng cần nêu thêm một chi tiết quan trọng ở đây. Những hung thần khát máu này đích thân xử bắn một bạn học cũ là sinh viên Trần Mậu Tý vào sáng Mừng 2 Tết, mặc dù giây phút trước khi bị xử bắn, Trần Mậu Tý đã hết lời khẩn khoản van xin: *“Em lạy anh. Bây giờ em theo các anh rồi mà. Em có mang băng đờ rồi mà. Cách mạng muôn năm... Hồ chủ tịch muôn năm.* Nhưng mặc cho Mậu Tý năn nỉ, hoan hô, nhưng vẫn nhất định nổ súng vào người bạn học cũ.”

và trong số những người bị bắt đi và chôn sống này, chúng đã chôn sống luôn cả một bạn thân của mình là **Nguyễn Cửu Bính** cùng các giáo sư đã dạy dỗ ở Đại Học Y Khoa Huế là giáo sư bác sĩ người **Tây Đức Slois Alterkoster**, Bác sỹ **Raimund Discher**, và vợ chồng Bác sỹ **Hort Gunther Kranick** mà chính chúng từng được thụ giáo.

Đau đớn và lấy làm xấu hổ, và nhục nhã biết bao, những tên đồ tể này ít nhiều mang theo tên mình giòng họ hoàng tộc, những đứa con được nuôi dưỡng bằng những giọt sữa mẹ của Huế, hột cơm của người dân Huế, thụ hưởng nền giáo dục của đất Thần Kinh Huế, mà trở thành những tên **sát thủ**, gây đẫm máu tang thương đối với đồng bào ruột thịt của chính quê hương mình

Điều đáng lấy làm xấu hổ nữa, là cho đến ngày nay, đã sau 47 năm kể từ ngày bàn tay của các sát thủ và những tên Việt cộng nằm vùng, thuộc cấp của chúng nhuộm đẫm máu của đồng bào Huế, mà báo chí của đảng

cộng sản Việt Nam vẫn tiếp tục bao biện, tiếp tục che giấu tội ác của bọn chúng, mà xem đó như là một thành tích lịch sử.

Nói đến Huế là nói đến niềm thương đau bi thảm, mà **Giải Khăn Sô cho Huế của Nhã Ca**, tuy không kể đủ trọn vẹn những thương đau, cũng là **giòng suối lệ tự trào dâng trong mắt độc giả**, chảy suốt từ trang đầu đến trang cuối.

Xin hãy thắp một **ngọn nến hồng cho những vong linh oan khuất** của xứ Huế ! Và nguyện xin anh linh những nạn nhân trong cuộc tàn sát dã man vô nhân đạo khát máu kẻ trên, hãy không thứ tha mà hãy đọa đày chúng quăng quay trên xe lăn, và thân bất toại trên giường bệnh như **nhân tiên**, và tiếp tục đọa đày chúng nơi chín tầng địa ngục

Nói đến Huế là nói đến nỗi đau khôn cùng, mà tiền nhân chúng ta, đã nức nở như một lời tiên tri:

*Khô héo lá gan, cây đĩnh Ngự,
Đầy vơi giọt lệ, nước sông Hương!!*

Và ngày nay câu nói của Cố Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu cũng đi vào lịch sử như một lời sấm truyền: **"Hãy nhìn những gì CS làm. Đừng nghe những gì CS nói"** để những thế hệ mai sau ghi lòng tạc dạ chớ có ngu muội tin theo lý thuyết ngoại lai điên cuồng, gây nên cảnh nổi da xáo thịt, cho cả quê hương đau thương, mà nặng nề nhất là xứ Huế , với đèn đài cổ kính, ngàn năm văn vật, quê hương của chính tôi!!...

Nguyễn Nông Dân

Ngày 07/3/2015

www.vietnamvanhien.net